

A photograph of a forest path in autumn. The path is covered in fallen brown leaves and leads into a dense forest of tall, thin trees. The sky is overcast. In the distance, a small white dog is visible on the path. The title 'Gedicht in de Hout' is overlaid in large yellow text.

Gedicht in de Hout

OJ Frère

Inleiding:

Ook in 2023 heb ik, al wandelend met hond Ollie, bijna dagelijks een gedichtje geschreven.

Hierbij een keuze uit die vele pennenvruchten (die altijd op de telefoon, dus zonder pen zijn genoteerd, maar dit ter zijde)

OJ Frère

Poëzieweek

Op internet staat poëzie
Er zijn daar vele mensen die
van mooie gevoelens willen vertellen
van diepe angsten die hen kwellen
Dat alles fraai van melodie

Het rijmen, dat lukt meestal wel
Men kent de regels van het spel
Van spelling echter moet u weten
Heeft menigeen geen kaas gegeten
Dat maakt het lezen tot een hel

De persoonsvorm eindigend op een t
Kreeg men op school blijkbaar niet mee
Ook metrum 's ogenschijnlijk moeilijk
Of soms expres verfoeilijk
Dat spoelt men dus maar door de plee

Het mooie van het dichten is,
Nee dat is echt geen kattenpis,
Dat men emoties goed kan uiten
Gedichten kent men snel van buiten
Wat op een feest wel aardig is

Zo blijft de dichter toch een held
Ik hoop dat dat voor mij ook geld

Pareltjes

Zwijnen nuttigen parels
In de grond sluimert de zwarte tulp

Wanneer de kerkklok luidt
lopen schapen te hoop
jagen de bordercollies

Ik spuug op de grond
Klodders bloed druipen
langs het kruishout

De eikenhouten doornenkroon
bladdert zijn verf in de tijd
Stigmata kleuren bruin

Mirre geurt uit olievaten
Cannabis uit waterpijpen
Jack Daniels versteent

Kruiken gaan te water
Gebroken beloften zweven
boven de golven

In de avondschemering
klinkt het ijle geluid
van Charlie Parker

Benedictus draait zich nog eens om
De opstanding is pas morgen

Gneis

Hardstenen plaat
voor gegroefde kop

Waterige drankogen

Drie over de schedel
gekamde haren

Rechthoekige mond

Bloemkooloren in
de speknek

Ik zie het voor me:

Het beeld van een
echte man
Op leeftijd

Uitgevlogen

Van waar weten we de wanten
Zien we de ogen geloken
Gelokt in rokken van uien
Bankbiljetten gekreukt in de broekzak

Het loopt te hoop, te koop
Dwingend met dictatoriale vingers
Hard toeterend langs stille gevels
Verdwenen in de zonsondergang

De sater huppelt voorbij
In voetsporen van goudgelokte deernen
De sleutel opent zonder slot
Hier geurt het naar pas gemaaid gras

Waar blijft de verlossing?
Kruizen en puntmutsen branden
De staf, de straf, de roe, het boek
In eenvoud toont zich het ware

Langzaam dringt het licht voor
Er verschijnt iets, niets is verborgen
In kikvorsperspectief ontwarren we
de schellen die ons van de ogen zijn gevallen

De waarheid is hard

Expositie

Het hangt

Het staat

Het klinkt

In majeur

In acryl

In hout

Voel maar

Hoor maar

Kijk maar

Er staat precies

Wat er staat

Protest

Middels dit schotschrift
fulmineren wij tegen
initiatiefloze imitators
en plagiërende protestbewegingen
die hun vermeend pregnante
problemen uitstorten
over de hoofden van ons,
de goedwillende
medeburgers

Hun pseudo plebejische
opstelling, ingegeven door
marketinggoeroes en effectbejag
stuit ons tegen de brede
mannenborst

Hun citaten van oude auteurs
veronderstellen een intellectualisme
dat gespeend blijkt van ieder
historisch besef
We moeten de rijen sluiten en
samen een vuist maken

Wij zijn deze pedanterie
spuugzat!

Aangespoeld

Uit zee gerold uit zwarte diepten
geworpen lig je op het strand
Oranje, groen of zwartgeblakerd
Tussen oesterschelpen, kwallen, zand

Op oude korrels kwarts en veldspaat
messenheften, kokkels, krab
Gedood gestorven of verloren
Je ligt daar roerloos in de drab

Eens was je nuttig, schoon, gekoesterd
aan dek, aan paal, aan mast, aan land
Nu laat zelfs de bejaarde jutter
je eenzaam liggen op het strand

Door de Hout

Brandkraan in stekelige struiken
Rotsblok obstakelt de doorgang
Bakfiets dwars op het voetpad
Hondenpoep in de stalling

Uil slapend in zijn boomhol
Joggende aanstaande moeders
Scheutig ontspruitende bomen
Energieblikje op de bank

We lopen er langs
Kijken er naar
Registreren

Een
Verloren pas op het bospad
Tekkel met stok in zijn bek
Paarse pijl langs het fietspad
Kabouterhuis tussen boomwortels

We lopen naar huis
We zijn er bijna
Ontbijt en koffie
Woef

Haakje

Ik hang jou op
aan een haakje
in de muur

Bosje bloemen
Blauwe maan
Roze bedsokken

Wacht maar tot
Het komt
Tot het komt

In huppelpasjes
Op een ouwe fiets
Langzaam verschijnend

We weten het
Samen
Het is zo

Ik hang jou op
aan een haakje
in de muur

Adeldom

Ik ontvouw mijn paraplu
Terwijl de notaris het geslacht
beroert met teksten en regels

Adellijke gezinnen bewaken
de eeuwenoude bloedlijn krampachtig
tegen aanstormend plebs

De apenrots herbergt geen mastodonten
Uitgestorven vogels zwermen rond het duin

Uit de as van zijn dna verrijst de dodo
Mammoeten stampen in de porseleinkast
Herderinnetjes geschoffeerd, harten gebroken.

Ik vouw mijn plu weer dicht
De bui trekt over

Vandaag niet

Ik doe het niet
Ik heb er geen zin in
Bovendien heb ik
geen inspiratie
Al dat gezeur
over bloemetjes
en bijtjes
Over mooie natuur,
diepe gedachten,
ontsproten aan
een gevoelig brein
Dan moet het
ook nog rijmen,
metrisch kloppen,
correct gespeld zijn

Nee hoor
Ik doe het niet
Ik verrek het
Vandaag schrijf ik
geen gedichtje

Bijbelse geschiedenis

Adam was de eerste mens
Hij gedroeg zich niet naar wens
Hij pakte Eva's appel aan
Daar komt nu alle kwaad vandaan

Voor het water uit de lucht
sloeg vriend Noach op de vlucht
Alles deed hij met zijn tweeën
Drijvend op de wilde zeeën

Tussen droom en echte daad
sproeide Onan met zijn zaad
Wat hij deed was uit den bozen
Hij moest met zijn schoonzus vozen

Jona bevond zich in een vis
Wat blijktbaar zo erg niet is
want die kotste hem weer uit
Als een positief besluit

Daniël zat in een kuil,
met zijn hoofd in een leeuwenmuil
De circusact is zo ontstaan
Dood is hij toen niet gegaan

Lazarus lag in de goot
Mensen dachten: die is dood
Jezus bracht hem weer tot leven
Waarna hij een rondje heeft gegeven

In het nieuwe testament
is onze Petrus echt een vent
Van hem heb je vast gehoord
Hij bewaakt de hemelpoort

Toegift:
In 's Heeren huis
hangt Hij aan 't kruis
Weest allen blij
Hij maakt u vrij

Toekomstperspectief

De profetieën van de zieners
de vage lijnen in mijn hand,
getrokken theeblad, glazen bollen
horoscoop en ascendant
Openbaringen uit de bijbel
De Enkhuizer Almanak
Nostradamus of Qanon
Aan dat alles heb ik lak

Ik geloof niets van die dingen
Het leven komt zoals het gaat
Des ochtends, avonds, in de middag
Eerst is het vroeg en later laat
De dood: we kunnen hem verwachten
Ik ben daarvoor beslist niet bang
Alleen schrik ik bij het naar bed gaan
altijd van schaduwen op het behang

Bloed

Druppels
in de ochtend

Dorstig
Dik

Water
stroomt

Verre
appels

Bomen
In de storm

Een link
Een band
voor het leven

De lijn is zuiver
Blauw
Hemelsblauw

Verdoold

Niets in de hand
Vliegend in tientallen
Beter zo

Druiven geperst
Peren gebakken
Kolen gestoofd

Tikkende stoplichten
Verblindende borden
Stil alarm

Ik loop
slenter
kuier
flaneer

Over het pad
Over de weg
Over het water

In mezelf
In gedachten
In poëzie

Telling

Eén

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

plus één

Hè hè,

dat is twintig

Milieubewust

Ik ga uit mijn groene dak
Ik toon bewust te zijn
Tesla, e-bike, warmtepomp
En altijd met de trein

Behalve dan op zaterdag
Dan ga ik aan de rol
Dan zuip ik, eet ik spareribs
Stop mijn neus met poeder vol

Maar alle andere dagen
ontzie ik mijn omgeving
Ik let goed op met wat ik doe
Zelfs in mijn lustbeleving

Ik neuk dus milieuvriendelijk
met een speciaal condoom
Die zijn totaal afbreekbaar
Ik krijg ze van mijn oom

Poel

In de poel van verderf
drijven zangers
snateren dichters
tonen schilders
hun perverse gezicht

Beelden liggen verankerd
op porno-pontons
copulerend in
hun stenen bruidsbed

Boeken tonen hun inhoud
Zinnen geven aanstoot
Prikkelen de natte dromen
der verbeelding

Wij lopen te hoop
Volgen het kruis
Zwaaien met de deugd
Jubelen van vreugde

Wij kennen
De Weg
De Waarheid
En
Het Leven

Helemaal anders

Ik ga het helemaal
anders doen

Geen auto
Geen vliegtuig
Geen vlees
Geen alcohol
Geen coke
En niet roken

Maar
Vegetarisch
Mindful
Milieubewust
Woke
Elektrisch
Met yoga

Echt helemaal anders
In 2030

Aardgas

Langs de glasvezelkabel rent
mijn kunstmatige intelligentie
op de einder af

Nullen en enen drommen
aaneengesloten voort op
de digitale snelweg

Muzieknoten gekraakt
Volzinnen geletterd
Punten op de i

Jouw beeld komt ingepakt voorbij
In het algoritme van je hartslag
proef ik je stemming

Windmolens malen
Zonnecellen zonnen
Het gas brandt

Er knarsen geen tanden
Er piepen geen deuren
Er is immers olie genoeg

Voor morgen

In mijn hoofd

In mijn hoofd
denk ik
soms
aan

In mijn hoofd
graaf ik
vaak
in

In mijn hoofd
gaat het
meestal
over

Maar

In mijn hoofd
draait het
altijd
om

jou

Morgenstond

Fluitend loop ik de vogels voorbij,
piep met de muizen,
waai met de winden

Uit oude dozen kraken knieën
Er rammelen knekels langs

Maar het zonnetje schijnt
De wind gaat liggen
Ik heb goud in mijn mond

Stuk ongeluk

Vanuit zijn hoekje
loert het ongeluk
Het knarst zijn tanden,
grimlacht naar
passerend geluk

Het zit er voor straf,
klaar om op te springen
als jij en ik langs komen

Zullen we maar
een blokje omlopen?

Gezicht op de nieuwe dag

Uit gewassen kluiten,
in een gebroken hart,
op beklommen bergen
loopt het zo'n vaart

De snelheid van het licht
duizelt door scheuren,
door kieren in muren op
oude terpgrond

Poten klinken
Teennagels krassen
Het kamerbreed tapijt
zinkt voetbogen af

Onder de hanenbalken
schuilt de voorspoed
De lambrisering bedekt
graffiti-tags in neongeel

Als je luistert
wordt het zicht belemmerd

Als je kijkt
hoor je des te beter

Liplezen vereist oefening
Maar het is te leren

In verwachting

Dichtgegooide kuilen getuigen van verschilligheid waarbij het ondergrondse mysterie wordt verstopt zonder opgezette rituelen, de botten worden begraven als toekomstig knaagobject voor loslopende labradors

Achter de stinzen verstoppen zich plastic mini tuinkabouters, onderweg van Keulse pot naar holle boomwortels, gestrand in de gevaarlijke uilenvlakte waar Oehoeboero zijn ballen braakt

Plassen zinken tergend langzaam weg tussen de vertrapte schelpen, te jong om te fossiliseren maar oud genoeg om te zijn verlaten door hun huurders

We mijmeren, fantaseren over de mogelijkheden van de avond, het badkleedje uitgespreid naast de intussen afgekoelde tobbe, de mengkraan verstopt achter het washandje

Het is mooi, het is rustig, misschien tè rustig op deze lenteochtend nu we wachten in de stilte voor de storm

Horizon

Iedere morgen verschuiven panelen de horizon, het perspectief, van links naar rechts in een groene waas van doorzichtigheid

Schuine stralen verzachten de roze blik op stramme reuzen die hun gelid alleen kunnen ontsnappen in een van de aangekondigde najaarsstormen

Maat tweeënveertighalf plet schelpen op gewipte tegelpaden, de plassen gedempt ter voorkoming van inloop op de vaste vloerbedekking

Achter mijn brillenglazen neem ik het waar, de wereld die wordt uitgerold als promotieproject voor Corendon en Louis Vuitton

In de verte klinkt een hondenfluitje

De horizon telt zeventienduizend hertz

Onvolkomenheid

Woorden schieten tekort
Missen doel
Vallen in het water
Als regendruppels op kroos
Niet te onderscheiden
van vaste wal,
van ondervoetse grond

Beelden zijn gevormd
Door handen
Staan gebeiteld
Op sokkels van beton
Als granieten bakens
van moed,
van baanbrekend verzet

We formuleren gedachten
Binnenschedelig
Zonder sturing
Op de rug van het verleden
Als teken van ons
van individualiteit
van illusie

Verboden vrucht

Lange schaduw
vooruitgeworpen
op de tijdgeest
Gekleed in
zwarte soutane
Lijnen van godsvrucht
getrokken

In het badhokje
verkleedt ze
Uit, aan
Schaarse stof
dekt hoeken
en gaten
Onzichtbaar

Het vlees suddert
onwillig zwak
Vet overgoten
In de middagzon

De deugd loopt
Heft de vinger
Kijkt omhoog
En beërft

Vocht

De ketting trekt aan het anker
Vastgelopen in de modder
van de werkelijkheid
draaien we graancirkels,
Slaan een hole in seven
Iedere dag geeft respijt

Er liggen alweer haarelastieken
onder de vlierstruik
Versgemaaid gras verdort,
de akkers onbespoten,
Als uil met zijn ogen knippert
blijft het dna onbekend

Ik hoor het glas
gestort in de laadbak
Het statiegeld
ligt op straat

We zwijgen steeds vaker
Monddood, oorlevend
Neuzen gesloten
tegen de smaak van water
Met koolzuur

Wereldorde

Diamanten breken licht tot regenboog, invallende stralen,
doortrokken van de geur van spruitjes, andijvie en gesmolten reuzel

Zo de ouden zongen zwijgt het nageslacht, ingesnoerd
als het hangt tussen tradities en brandende molotov-
cocktails, de teerling nog in de hand

Aflaten worden verkocht in naam van Disney en geblondeerde
massaverkrachters, overtuigd als ze zijn van hun
droit de seigneur

Honden lopen op hun achterpoten, serveren whisky's die
zijn aangelengd met de tranen der acacia's

We weten het: het is alles schijn en tot schijn zal het wederkeren

Gandalf heft zijn staf, de Ring wordt gedragen door een
in Zwitserland wonende elite

Wij zwijgen, met gespleten tong is het slecht kersen eten

Routine

Routine
Steeds maar
Eender
Hetzelfde
Nooit meer
Spannend
Nieuw
Opwindend

Tenzij...

Ach
Laat maar
Te oud
Te moe
Te bang
Het is goed zo

Paden

Er zijn zoveel paden
dat ik geen vaste gedachten heb
Neuronen en neuriten schieten
Ongebaand, ongeplaveid

Regen poelt de kuilen
Sporen getrokken in
lengte van wegen
Modder op mijn broekspijpen

We trappen dauw
in holle wegen
in velden van oneer
op zompige dodenakkers

Onze stappen
zijn ondoorgrondelijk,
diepe roerselen van onmacht
zinkend in kwelwater

Toch spoeden wij ons voort
Op weg
Onderweg
De paden op
De laan uit

Vormen

't Is waar: ik moet zonodig schrijven
Ik doe dat daaglijks, keer op keer
En dan, om in 't jargon te blijven,
beperkt het metrum telkens weer

Het ritme van de vele strofen
Moet kloppen, tada tada ta
Het rijm moet er ook aan geloven
Nou, doe me dat dan maar eens na!

Het onderwerp is niet belangrijk
Het is de vorm die er toe doet
Mijn oeuvre is al zeer omvangrijk
Technieken: ik beheers ze goed

Maar ...

Mijn allerdiepste zielsgedachten
Die uit ik als ik associeer
Ze breken los, kunnen niet wachten
En daar kan ik geen jamben, trocheeën
of gepaard rijm bij gebruiken

Damp

Schaapachtig staan koeien in de wei
Rode punten boven trampolines
Het springt in het oog
Hoger, lager, salto

Ruggelings liggen wij
Lepels en vorken
We scharen ons
Achter het hangslot

Als de ladder is beklommen
zweven we weg
Op wieken van oude peltmolens
Vermalen door de tijdgeest

Alles is zoals het is
Wat was is verbleekt in de trommel
Schoonheid verdwenen
Vlekken uitgewist

De geschiedenis is een mening
Ontlokt aan herschreven bronnen
Het achterlicht gedoofd
Versleten in het gebruik

De kruik is gebroken
Het water verdampt
Alles is leeg

Begaafd

Letters vluchten van eigen- naar
woordwaarde wanneer ze gebruikt worden
als kapstok om de hond mee te slaan

In de zachte druilmiezer vechten de D en
de T om hun plaats binnen het kofschip,
schapen planten zich voort onder geblaas

Als de lucht is opgetrokken verplaatsen de
deelwoorden zich richting voltooiing,
midscheeps roeien met geleende riemen

De vergelijkingen lachen Homerisch in de
coulissen onder het genot van G & T
jaloers aangestaard door Dees & Gene

Ik sta er naast, mijn tekstverwerkings-
programma genereert nieuwe onzinnen

Kunstmatige intelligentie valt bar tegen
Alleen ik ben hoogbegaafd

Aan de postbode

Postbode, bel nog eens
Of ben je ten prooi gevallen
aan de tijd?

De flessenpost is afgedreven
Meegesleurd in de maalstroom
Langs rondborstige zeemeerminnen
Sirenen vol verleiding

Ik ben de weg kwijt
Mijn koers wordt bepaald
door onvervulde verlangens
door het gezang van maagden
met een staart

Dus postbode,
bel nog een tweede keer
bezorg me de zeekaart
Per expresse
Als dat kan

Lichtstraaltjes

Kroonluchters verlichten
publieke werken
Verstopt in de stille duisternis,
verloren in zwarte eeuwigheid

De tiara schittert door
tegenwoordigheid
Gouden handdrukken doen
de vingers tintelen

Ik koester warme gevoelens
voor de ondergaande zon
als het hijgend hert de jager ontkomt
schrikdraad op haar pad

We eisen genoegdoening
Planten stokrozen
Plukken bosbranden
tussen de elfenbanken

Aan de einder naakt de toekomst
Onzichtbaar in de mist van de tijd

Zaterdag rustdag

Onderlangs
lopen sporen van verleden
Afdrukken van hoeven
Diep in vette klei

Waar konijnen hun holen graven,
de vos de passie preekt
loopt het pad,
het wegje in het koren

De mist trekt op
De zon waterig
Ook het pogen is schoon

De haan kraait driemaal,
loochent de legbatterij
van getraliede witte slavinnen

De streep is getrokken
De teerling geworpen
De eerste zal de laatste zijn
Tijden veranderen
Telkens weer

Tekenen des tijds

Deelwoorden liggen in stukken
Gedachtestreepjes peinzen
Komma's aarzelen
De apostrof hangt
boven de spatie
Lawaaïige uitroeptekens
laten van zich horen
Er staan punten boven punten
Punten boven komma's
Trema's voelen zich verlaten
zonder klinker
Woorden aaneen geregen
Onderbroken, zinvol
of zonder doel
De eenzame punt eindigt
Zijn missie is voltooid

Vergetenheid

In nachten van halfslaap
Beelden, woorden
Half grijpbaar, aanraakbaar
Mistig in het duister
van de vroegte

In vaste overtuiging
van herinnering,
van nog weten
Na uren vergetelheid
een terugkeer

Maar dan
Maar dan
Is er niets
Geen beeld
Geen woord

Het valt stil
Het blijft stil

Er is niets

Voeten

Ik geef handen
en voeten
aan de ledigheid

Samen met jou
loop ik
in volledige
nutteloosheid

Samen pakken wij
het niets
van alledag
aan

We strekken
onze ledematen uit
naar nu

In stilte,
zonder doel
zonder morgen

Vandaag
is
genoeg

Gedachten

Gesmolten
als lood om oud ijzer
Gesmoord
als water bij wijn
Loop ik
Gedachteloos van verleden
Gekooid met de toekomst
In de avond
van het leven

Het duistert
in de plassen
Een fiets spettert licht

Zacht tikken hartslagen
seconden weg
in bijna synchrone haast
Sneller dan de tijd
die ons rest

Ik wandel in stilte
Kijk om mij heen
Nog steeds
blijven gedachten uit

Ik ben

Ik ben
Niet

Van de
Wereld

Niet
van steen

Niet
van hout

Onbrandbaar
Ongebroken

Alleen
in druppels

Nat
van dauw

Geluk
is een mening

Te kijk

Beschorste boomplanken
rasteren levenspaden
Verscholen in wouden van
voetangels en handbinders

Tongknopende leidsels vlechten
onuitgesproken gedachten
tot balkenbrij

We pijlen de planners
richting horizonstip
Het verdwijnpunt in
oneindige verte lokt

Vuur, vuur, alles is vuur
verzegend in puurheid,
verterend in haat

In zekerheid strammen we,
vastgenageld aan hout
Handen en voeten gebonden
Het hoofd geheven

We lopen voort
We zijn goden
in het diepst
van onze leegte

Ochtendlicht

Fantomen vluchten
langs onzichtbare paden
Opgelost in de ruimte,
in de schijn van de ochtend

Angsten vervloeien met
het opengeslagen dekbed
Paniekstof dwarrelt neer
onder de douche

Achter gesloten gordijnen,
achter dichte ogen,
heerst altijd weer de
peilloze afgrond

Maar nu kriekt de morgen,
vallen banen licht
op de wereld

Tot straks de avond valt
Dan toont opnieuw
het spookbeeld zijn klauwen

Dreigend
Donker
Lachend om mijn zijn

Hulpmiddelen

In onbewezen stellingen
vinden we zandhazen
die de neus van Cheops
toedekken met de mantel
der liefde

Op ongebaande wateren
zinkt de moed in schoenen
maat tweeënveertig,
voetstoots aangenomen
door de rasverteller

Er spoelt een huilebalk aan,
eens de steunbeer van de
parochiekerk, deel van de
vaste grond onder de
exegese

We vertrouwen op krukken,
hulpmiddelen op medische
gronden verstrekt door
het gezondheidscentrum
uit de buitenwijk

Paden lopen
De tijd staat stil
Seconden worden uren
Als de heks wacht
op haar labradoedel

Koorddansen

Een slap koord scheidt
vandaag van morgen
De afgrond van de dag
opent zich onder
aanzelende voeten

De stappen onzeker
Het touw als voetpad
Loop ik
Struikel ik
De avond tegemoet

De evenwichtsstok
in het midden vastgeklemd
Als zekerheid, dwars op
dat wat komen gaat

Begrip

Nu grenzen vervagen
in vijf voor twaalf,
in voor-tussen-achter
van lopende paden
in bronsgroen
uitgeslagen lambriseringen
van de struikenwand

Nu de vechthond
zijn pijlen richt op
halsbandparkieten
die de sirene
hebben aangezet
om ruimtes te claimen
Onderweg naar morgen

Nu lattenbankjes
plaats bieden aan
statiegeldblikjes
bijeengekomen
voor een goed gesprek
over de toekomst van
ons belastingstelsel

Nu alles is zoals het is

Sluit ik mijn ogen
Trek ik me terug
in het hol van de leeuw

Wachtend op begrip

Vervuiling

In mijn gehoorgang
sluip het zwerfvuil binnen

Blikjes rammelen,
kerkklokken luiden,
een vliegtuig levert
commentaar

Trommelvliezen roffelen
onder het geweld

Op het aambeeld slaat
de muziek dood

De slak schuilt trillend
in zijn broze huis

Er is geen statiegeld
De bak puilt uit
Vergeefs druk ik
op het deksel

Ik verlang naar stilte
Ik wacht op schoonheid
Ik smacht naar jouw stem

Oude rockers

Oude mannen verstoffen
In mist van jaren
In kale plekken
In rimpels van toen

De stemmen raspen
De vingers knoken
De oren sluiten zich
De blik vernauwt

Geraniums wenken
in ogen van anderen
Maar iedere keer,
iedere dag...

Voelen de vingers de snaren
Galmen de speakers
Bonkt de bas
En spelen we
Zingen we
Sussen we
de prostaat in slaap

Opgebroken

De weg tussen jouw
en mijn huis is opgebroken

Bergen zand, een bordje:
Voetgangers Oversteken

De weg tussen jouw
en mijn huis is opgebroken

Ze leggen glasvezel aan

Zodat we in de toekomst
beter communiceren

Nooit af

Tussen het een en het ander
gaapt het grote niets
Het vacuüm van ideeën
Het zwarte gat van herinnering
De leegte van oneindig

De diepe gronden
van stille wateren
Bodemloze put
Zonder kalf
Draaikolk van het heden

Voor is gevuld
Achter is het vol
Maar in het midden...

Komt het nooit af

Misschien

Misschien
kun je het zien
Hoe de haat
de klok slaat
Dat de uren
eindeloos duren
Als je wacht
Als je wacht

Misschien
kun je het horen
Hoe de bomen
dromen
Dat de luchten
vluchten
Eindeloos voort
Eindeloos voort

Misschien
kun je voelen
Wat de mensen
wensen
Wie de kinderen
hinderen
Te spelen
Te spelen

Misschien wel
Misschien wel

Maar misschien
ook niet

Bijna goed

Nu beelden van sokkels
Over schaduwen heen
op vallen springen
Schrijdt de tijd
Loopt de hoop te hoop

Nu ongebonden zonden
In vluchten van trek
door bogen mogen
Duren de uren
Gaan gedachten hun weg

Nu ontwaakt de rede
Nu ligt het open
Nu trekt de weg
Nu slaat de klok

Nu is het
Vandaag, niet morgen
Nu is het
Bijna goed

Als ik...

(Voor Z. D. D.)

Als ik een schild had
Zou ik je afschermen
Van alles
Wat van buiten dreigt

Als ik een dak had
Liet ik je schuilen
Voor dat
Wat nu van boven komt

Als ik beton kon gieten
Bouwde ik een bunker
Veilig genoeg
Voor heel je leven

Maar ik heb geen beton
Ik heb geen dak
Ik heb geen schild

Ik heb alleen woorden
En die beschermen niet

Oud & nieuw

Tussen oud en nieuw
heersen afgebroken knopjes,
haperen functies,
bladderen verflagen af

Ooit was oud nieuw
Aangeschaft, geboren,
bezorgd of afgehaald,
gebouwd of ontstaan

Nieuw glanst,
groeit,
functioneert

Het
Verdoft
Hapert
Valt stil
Valt uit
Elkaar

Nee
Er bestaat geen leven
Tussen oud en nieuw

Inhoudsopgave

Poëzieweek.....	5
Pareltjes.....	6
Gneis.....	7
Uitgevlogen.....	8
Expositie.....	9
Protest.....	10
Aangespoeld.....	11
Door de Hout.....	12
Haakje.....	13
Adeldom.....	14
Vandaag niet.....	15
Bijbelse geschiedenis.....	16
Toekomstperspectief.....	18
Bloed.....	19
Verdoold.....	20
Telling.....	21
Milieubewust.....	22
Poel.....	23
Helemaal anders.....	24

Aardgas.....	25
In mijn hoofd.....	26
Morgenstond.....	27
Stuk ongeluk.....	28
Gezicht op de nieuwe dag.....	29
In verwachting.....	30
Horizon.....	31
Onvolkomenheid.....	32
Verboden vrucht.....	33
Vocht.....	34
Wereldorde.....	35
Routine.....	36
Paden.....	37
Vormen.....	38
Damp.....	39
Begaafd.....	40
Aan de postbode.....	41
Lichtstraaltjes.....	42
Zaterdag rustdag.....	43
Tekenen des tijds.....	44
Vergetenheid.....	45

Voeten.....	46
Gedachten.....	47
Ik ben.....	48
Te kijk.....	49
Ochtendlicht.....	50
Hulpmiddelen.....	51
Koordansen.....	52
Begrip.....	53
Vervuiling.....	55
Oude rockers.....	56
Opgebroken.....	57
Nooit af.....	58
Misschien.....	59
Bijna goed.....	61
Als ik.....	62
Oud & nieuw.....	63

Dwangneurose

**Steeds weer
Voortdurend
Iedere keer
's Morgens
Lopend
Wandelend
Telkens
Opnieuw
Altijd
Anders
Gedwongen
Nogmaals
En weer
Noteren
Dichter
Iets
Dichter
Bij
Het**